

pelt hen, det er en uartighed. I forvejen er det sådan, at Cat-Link, som også ejes af Scandlines, har sat en af deres færger under Singaporeflag. Det er den meget berygtede, der sejlede en fiskerbåd ned, og det, der sker i sådan et tilfælde, er, at en retssag måske skal foregå i Singapore; det krævede man dog ikke. Det samme kan ske med Bahamas, og vi har jo i hvert fald dårlige erfaringer med »Scandinavian Star«.

Så SF vil fremsætte et forslag i næste samling, der går ud på, at færger, der sejler på danske havne, i hvert fald ikke må være under bekvemlighedsflag.

Men vi støtter det forslag, vi behandler her.

Kim Behnke (FP):

Nu har skatteministeren et problem igen, og så bliver Folketinget bedt om her, om ikke fem minutter i tolv så dog alligevel meget tæt på sommerpausen, at lave en hastebehandling af et lovforslag.

Der er et konkret problem, og det bliver jo desværre ikke sidste gang, vi står over for den slags problemer. Den internationalisering af vores økonomi, som er sket de senere år, og de åbne grænser, vi heldigvis har fået, når det gælder handel, samfærdsel osv., betyder, at der vil komme stor konkurrence fra vores nabolande. Og det er ikke nødvendigvis kun Tyskland og Sverige, der er vores nabolande i den forbindelse. Også fra andre lande – jeg tænker i den forbindelse på Baltikum, og jeg tænker på et land som Polen – vil vi opleve, at der vil komme en stigende konkurrence.

I øjeblikket er det sådan, at ministeren med meget stor styrke forsøger at dæmme op for og forhindre forskellige former for skatteflugt, og det beder ministeren så Folketinget om at være behjælpelig med.

Det konkrete forslag er fremsat, fordi der er en enkelt færgeoverfart, hvor man efter rederiets udsagn er nødsaget til at få ændret skatte-reglerne, for hvis ikke man ændrer dem, ja, så ligger der en slet skjult trussel om at skifte til at sejle under bekvemlighedsflag. Jeg mener ikke, at Folketinget på noget tidspunkt skal lade sig dirigere af den slags trusler, men vi skal tage sagen for det politiske og det økonomiske indhold, den rent faktisk har.

Jeg vil under udvalgsarbejdet have sikkerhed for, at det, vi gør nu, ikke bare skaber problemer andre steder.

Det er blevet nævnt af andre ordførere, og det står også i fremsættelsestalen og i bemærknin-

gerne til forslaget, at man ønsker at løse problemet på længere sigt via dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Sverige.

Men ser vi f.eks. på den udvikling, der har været i sejladsen mellem Trelleborg i Sverige og Polen og det tidligere Østtyskland, så er der inden for det sidste halvandet år startet 8–10 nye færgelinjer, fordi der lige præcis den vej nedover er et stort behov for at få transporteret store mængder gods.

Hvis det marked bliver mættet, og der i stedet for bliver flere færgeforbindelser mellem f.eks. Polen og Lolland-Falster eller færger, der måske går helt op til Sjælland og København, hvordan forholder det sig så dér? Hvilke skatteregler vil vi da blive præsenteret for at rederierne opfatter som uacceptable? Vil det være sådan, at man truer med at sejle under bekvemlighedsflag? Eller får man problemer med den danske bruttoskat, hvis man skal have polske medarbejdere, osv. osv.? Det skal vi have svar på, før vi bare skrider til her at lave en skattelovsændring, der udelukkende har til formål at hjælpe et enkelt rederi på en enkelt færgeoverfart. Sådan må skattelovgivning aldrig nogen sinde være.

Derfor så vil vi da se på sagen meget positivt i Fremskridtspartiet, forstået på den måde, at vi ønsker at løse problemet med de her dobbeltbeskatningssituationer, men vi vil have hundrede procents garanti for, at vi ikke skaber nogle andre problemer samtidig.

Derfor vil vores endelige stillingtagen til forslaget afhænge af, hvad ministerens besvarelse bliver, når vi stiller spørgsmål omkring andre færgeruter fra dansk område til vore nabolande.

Frank Aen (EL):

Indledningsvis vil jeg godt beklage, at vi så relativt sent bliver opmærksomme på en problemstilling, at der skal hastes et lovforslag igennem Folketinget.

Jeg vil også sige, at jeg stadig væk ikke kan komme til anden konklusion, end at det problem, som afføder, at vi i dag skal lovgive, udelukkende er, at det statsejede rederi truer med at sætte et skib på Bahamasflag. Jeg synes, det er utroligt, at et statsejet rederi truer med at udflage alene for at tvinge Folketinget til en bestemt lovgivning. Alene det skulle jo sådan set få os til at afvise blankt. Jeg synes i virkeligheden, at regeringen burde reagere på en helt anden måde, nemlig ved at sige: Nej, der skal hverken lovgives eller forhandles med organisationerne under trussel om Bahamasflag.